Begäran om ett rådgivande yttrande från Eftadomstolen ingivet av Borgarting lagmannsrett den 1 februari 2011 i målet STX Norway Offshore AS m.fl. mot Staten/Tariffnemnda

(Mål E-2/11)

(2011/C 208/06)

Borgarting lagmansrett (andra instansrätt) har i en skrivelse av den 1 februari 2011, som inkom till Eftadomstolens kansli den 9 februari 2011, begärt ett rådgivande yttrande i målet STX Norway Offshore AS m.fl. mot Staten/Tariffnemnda beträffande följande frågor:

1. Är det enligt direktiv 96/71/EG, däribland artikel 3.1 första stycket led a och/eller led c, jfr andra stycket nedan, tillåtet för ett EES-land att garantera arbetstagare på landets territorium som utstationerats från ett annat EES-land nedanstående anställningsvillkor och arbetsförhållanden, som i det EES-land där arbetet utförs inrättats genom nationella kollektivavtal som förklarats ha allmän giltighet i enlighet med artikel 3.8 i direktivet?

   a) Längsta tillåtna normalarbetstid.

   b) Extra påslag på timersättningen för arbetsuppgifter som kräver övernattning utanför hemmet, med undantag för arbetstagare som rekryterats på arbetsorten.

   c) Traktamente som ska täcka rese-, mat- och inkvarteringskostnader vid arbetsuppgifter som kräver övernattning utanför hemmet, med undantag för arbetstagare som rekryterats på arbetsorten.

   Hur påverkas svaren på ovanstående frågor, om alls, av vilken andel arbetstagare som omfattades av det aktuella kollektivavtalet innan det förklarades ha allmän giltighet?

2. Om de anställningsvillkor och arbetsförhållanden i det EES-land där arbetet ska utföras, och som fastställts i ett nationellt kollektivavtal som förklarats ha allmän giltighet i enlighet med artikel 3.8 i direktiv 96/71/EG, uppfyller kraven i artikel 3.1 samma direktiv, måste ändå de nationella domstolarna göra en individuell bedömning av om dessa anställningsvillkor och arbetsförhållanden uppfyller kraven i artikel 36 i EES-avtalet, däribland en bedömning av om de motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset?

3. Om fråga 2 besvaras jakande:

   a) Är det enligt artikel 36 i EES-avtalet tillåtet att i motiveringen till en förklaring om allmän giltighet, varigenom vissa anställningsvillkor och arbetsförhållanden i ett nationellt kollektivavtal förklaras ha allmän giltighet för den berörda branschen, hänvisa till behovet att ”se till att utländska arbetstagare får samma lön och arbetsförhållanden som norska arbetstagare”?

   b) Kan man, till dess att motsatsen eventuellt bevisats av parterna, förutsätta att sådana anställningsvillkor och arbetsförhållanden som är förenliga med direktiv 96/71/EG – artikel 3.1 jämförd med artikel 3.8 – kan anses skydda arbetstagarna och en lojal konkurrens?

   c) Hur påverkas svaret på fråga 3 a, om alls, om det mottagande landet har ett system där anställningsvillkor och arbetsförhållanden med allmän giltighet fastställs i nationell lagstiftning, som kompletteras av anställningsvillkor och arbetsförhållanden i nationella kollektivavtal som kan förklaras ha allmän giltighet för det berörda yrket eller den berörda branschen?